

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.33. Anna traducta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

Sæcul. VIII.
A. C. 763.

§. XXXIII.

Anna traducta.

p. 461. vit. **A**t Callistus Patricius cuidam Monachorum S. Stephani, cui nomen Sergius, secreto locutus pecuniam dedit & plura promisit, si S. Abbatem criminis deferre vellet. Sergius postquam Patri clam nocere frustra tentasset, Monasterio egressus Aulicalamum Tributis in Sinu Nicomediensi pendendis Præpositum adiit, quo adjutore libellum accusationis Imperatori offerendum concinnavit. In eo dicebat: *Primo, Stephanus te tanquam Hereticum anathematizavit, & maledicta ingerere necdum cessat.* Et post alia commentitia addebat: *Seduxit feminam nobilem, quæ alitur in Monasterio inferiore, unde noctu pro stupri consuetudine ad ejus cellulam evadit.* Erat hæc fœmina vidua, quæ liberis carens rebus omnibus venditis, relicta patria, familiaque, Auctore S. Abbate Institutum Monasticum amplexa fuerat. Mutato nomine eam Vir Sanctus Annam appellaverat, in filiam adoptivam receperat, & in Monasterium mulierum infra montem positum missam illius congregationis Præpositæ sollicitè commendaverat.

437. p. 461. Calumniatores hujus mulieris mancipium quoque, quod ei serviebat, donis corruptum & promissis (nimirum libertatem

tatem & nuptias cum quodam Regiæ mi-
nistro pollicitabantur) impulerunt, ut
quæcunque ipsi vellent, de Domina &
Stephano, in iudicio mentiretur.

Ergo libellum accusationis ad Impe-
ratorem per cursorem in Scythiam mit-
tunt. Ille libello perlecto protinus Pa-
tricio Antheo, quem interim, dum ipse
bellum gerit, Civitati Constantinopoli-
tanæ præfecerat, scripsit in hunc mo-
dum: *Volumus, ut ad montem Auxen-
tianum incunctanter te conferas, in quo
quædam scorta sub pietatis prætextu de-
gunt, quarum tu unam, cui nomen Anna
est, per publicos equos quam celerrime ad
nos mitte.* Antheus mandata impigre
peragens ad Monasterium pervenit, cum
Sacra illæ mulieres Horæ tertiæ Laudes
Deo canerent; tum confestim satellites,
quibus cinctus erat, gladios stringunt,
& Ecclesiam intrantes militari clamore
& fulgore armorum scæminas terrent.
Mox cantus Ecclesiasticus in ejulatum
desinit. Aliquæ intra Sanctuarii cancel-
los se abdunt, aliæ sub Altare, aliæ ad
montem excurrunt. Abbatissa vero,
quæ in Cellula quiescebat, audiens tu-
multum intrepido animo egreditur, at-
que, *Quid perpetratis, inquit, viri, cum
Christiani sitis? Si in Deo speratis, cur
Barbarorum & Infidelium more in mu-
lieres Deo sacras impetum facitis?* Illi

Hist. Eccles. Tom. X.

T re-

Sæcul. VIII.
A. C. 763.

p. 462.

p. 463.

Anna falso
accusata.

Sæcūl. VIII.

A. C. 763.

463.

responderunt leniter: *Annam Stephanis Edictum poscit.* Ipsa eam protinus ac quamdam alteram nomine Theophanam accersens, *Abite filia meæ,* inquit, *ad Imperatorem, ac prudenter ipsi respondete. Ite, ite in pace, Dominus sit vobiscum.* Sorores humeros palliolis suis operiunt, flexis genibus orant, & accepta Matris Benedictione, proficiscuntur.

Postquam igitur in castra adductæ sunt, Imperator sorores disjungi ab invicem jubet, & deinde accitam Annam in hunc modum affatur: *Mibi quidem nullo modo dubium est, quin ea omnia vera sint, quæ de te ad me perlata fuerunt, novi enim feminei sexus fragilitatem. Itaque jam cuncta mihi sine dissimulatione detegas, volo; nimirum quo pacto prostigiator iste huc te adduxerit, ut paternam hæreditatem pro nibilo duceres, ac denique hanc tenebrarum vestem indueres. Sic Imperator habitum Monasticum denotabat, quod nigri coloris esset.* Anna respondit: *Domine! en! corpus meum tibi proponitur; ferro, igni excruciatum occide etiam, nihil aliud ex Anna audis quam quod verum est. Nempe Sanctum hunc Virum esse, & mihi animæ meæ salutem attulisse.* Obrigit ad hæc Tyrannus, & immotus sedit lævæ manus digitum (ut illi in more erat) præmor-

dens

dens, ac dextram manum in orbem tor- Sæcul. VIII.
 quens, Annam sedulo custodiri jubet, A. C. 763.
 ipsius autem comitem invitam licet &
 repugnantem domum reverti; quo etiam
 ut rediit, Antistiti suæ ac S. Stephano
 cuncta exposuit.

Ubi Imperator Constantinopolim re-
 diit, Annam in carcere Thermarum (erat
 autem mire caliginosus) ferreis vinculis
 ligatam includi jubet, ac deinde per Cu-
 bicularium quemdam hæc ei significat :
*Crastina die, cum interrogaberis, fac co-
 ram omnibus vera dicas, parce tibi ipsi,
 & cum Imperatrice honestam vitam de-
 ge. Præsto enim est ancilla tua, quæ e-
 tiam, si ea, quæ perpetrata sunt, inficia-
 ri volueris, te convincet, quod immemo-
 randi commercii cum Stephano rea sis.*
 Anna ducto altum suspirio respondit
 brevissime: *Vade, amice! vade, Dei vo-
 luntas fiat.* At Imperator cum ingen-
 tem hominum cœtum ante Palatii car-
 cerem postridie mane collegisset, virga-
 rum fasce in oculis ejus posito, inquit,
*His corpus tuum lacerabitur, nisi exe-
 crandos Stephani concubitus in apertum
 proferas.* Ipsa, cum nihil responderet,
 ab octo viris valentissimis in aere ad for-
 mam crucis extenditur, ac per diu in ven-
 tre & tergo tunditur. Quæ nihil nisi
 pauca hæc verba: *Non novi virum,
 quemadmodum ipse ais, non novi.* Do-

T 2

mine

Sæcul. VIII.

A. C. 763.

p. 468.

mine miserere! At vero versipellis illa ancilla, quæ jurejurando eam accusaverat, jussu Imperatoris in ipsius conspectu stans & adversus eam manus extendens, etiam ipsam conspuere non verebatur. Imperator videns eam obticere, verberum multitudine confectam credidit & in quodam urbis Monasterio includi iussit. Exinde nulla amplius de hac familia recurrit mentio. (*)

§. XXXIV.

Georgius Pseudo Monachus.

p. 469.

Imperator ad alias adversus S. Stephanum fraudes comparandas animum convertens (quærebat enim S. Virum interficere) postridie Georgium Syncletum juvenem sibi carissimum accersitum ita alloquitur: *an tanta amoris tui erga me vis est, ut audeas pro me mortem oppetere?* Id cum juvenis jurejurando affirmaret, Imperator eum osculatus, inquit, *en, novum habemus Isaac!* & adjecit: *non jubeo, ut mea causa mortem subeas, verum hoc unum te rogo, ut ad Auxentinum montem propere te conferas, atque omni memoria indigno Stephano persuadeas, ut tibi Monasticum habitum imponat.*

(*) Addit Cardinalis Baronius: *Ibi quidem diem clausisse extremum Martyre dignum putamus.*